

Ple de les Corts Valencianes celebrat el dia 28 de novembre de 2002. Comença la reunió a les 10 hores i 5 minuts. Presideix el vicepresident primer, senyor José Cholbi i Diego. Sessió plenària número 86. Segona i darrera reunió.

Compareixença del president del Consell, molt honorable senyor José Luis Olivas Martínez, per a respondre a les preguntes d'interés general per a la Comunitat Valenciana formulades pels grups parlamentaris

El senyor vicepresident primer:

Senyories, bon dia.
Reprenem la sessió.

L'il·lustre diputat portaveu del Grup Parlamentari Popular, senyor Font de Mora, té la paraula per a formular la pregunta al president del Consell. *(Pausa)* Cuando quiera, señor Font de Mora.

El senyor Font de Mora Turón:

Muchas gracias, señor presidente.
Señorías.

Molt honorable senyor president de la Generalitat.

Ayer no más el presidente socialista de Castilla-La Mancha, José Bono, recordaba que el problema del trasvase de aguas del Ebro es un problema de solidaridad, y decía no comprender algunas actuaciones que sus compañeros en esta comunidad habían tenido al respecto de esta importantísima infraestructura.

Importantísima porque coincidirán conmigo, señorías, en que esta es una de las obras que pasa directamente a constituir o a conformar la historia de nuestra comunidad y la historia de España por su magnitud, por la trascendencia de sus consecuencias respecto a nuestro porvenir como pueblo. Por tanto, es una obra y es un conjunto de actuaciones que conforman el Plan hidrológico nacional sobre la que no cabe tener duda ninguna.

Y movidos por esa sensación de poder despejar al máximo dudas que otros, señorías, dudas que otros han intentado expandir a lo largo y ancho de toda nuestra geografía, e incluso de toda la geografía nacional, es por lo que el grupo parlamentario le formula la siguiente pregunta:

Señor presidente, ¿es el trasvase del Ebro, autorizado por la Ley 10/2001, de 5 de julio, del Plan hidrológico nacional, la solución definitiva al déficit hídrico de la Comunidad Valenciana?

Muchas gracias.

El senyor vicepresident primer:

Gràcies, senyor Font de Mora.
Senyor president del Consell, senyor Olivas.

El senyor president del Consell:

Señor presidente.
Señorías.

Señoras y señores.

El trasvase del Ebro que está previsto en el Plan hidrológico nacional es un complemento a los esfuerzos de ahorro y gestión eficiente del agua que está realizando la Comunidad Valenciana, en la medida que todas estas medidas no son suficientes para paliar, para cubrir todo el déficit hídrico que tiene la Comunidad Valenciana. Por tanto, la solución definitiva es la política integral del agua que estamos ejecutando en la Comunidad Valenciana. El trasvase del Ebro es una garantía adicional que no puede sustituirla.

El Plan hidrológico nacional impone un esfuerzo de ahorro y gestión eficiente del agua en los territorios receptores del trasvase que se está cumpliendo debidamente en la Comunidad Valenciana.

En la Comunidad Valenciana, de forma coordinada entre la administración del Gobierno central, la administración de la Generalitat Valenciana y las diputaciones provinciales y corporaciones locales, se están ejecutando una serie de medidas importantes cuyos objetivos son el mejor aprovechamiento integral del agua, basado en la depuración y en la reutilización de esa agua; la modernización de regadíos, con una media de 10.000 hectáreas anuales, habiéndose completado ya las 100.000 hectáreas, y la redistribución de los recursos hídricos que tenemos.

Pero a pesar de todo, seguimos necesitando el agua del Ebro porque nuestro déficit es estructural, y no podemos vivir, la Comunidad Valenciana no puede vivir esperando a que llueva o mirando al cielo. El déficit hídrico de la cuenca del Segura es completo. La situación de la cuenca del Júcar supone que no tiene recursos suficientes para paliar todas las necesidades, o muy especialmente, las necesidades de algunas zonas de la Comunidad Valenciana, y sobre todo, no tiene posibilidades de cubrir el déficit que se genera durante las épocas de sequía.

A pesar de todo, y dentro de esa política de mejor aprovechamiento del agua, hace unos días el presidente del Gobierno puso la primera piedra de un proyecto importante, que es el trasvase de aguas del Júcar al Vinalopó, como una muestra muy importante de solidaridad interna dentro de la Comunidad Valenciana.

Por lo tanto, se están haciendo todos los esfuerzos necesarios para aprovechar nuestros recursos hídricos, los recursos hídricos de los que disponemos en la Comunidad Valenciana. Pero a pesar de todos esos esfuerzos, sigue existiendo un déficit, déficit que únicamente se puede paliar con el trasvase de aguas del Ebro.

Yo le pido una vez más al Partido Socialista que rectifique, que todavía está a tiempo de apoyar el Plan hidrológico nacional, que ya en la manifestación del domingo optaron por no dar la cara y por no manifestarse en esa manifestación antitransvase. *(Remors)* Y que más vale una rectificación...

El senyor vicepresident primer:

Señorías.

El senyor president del Consell:

...más vale una rectificación a tiempo que no arrastrar toda la vida el coste de haberse opuesto a que llegara el agua a la Comunidad Valenciana.

Nada más. (*Aplaudiments des d'un sector de la Cambra*)

El senyor vicepresident primer:

Muchas gracias, señor president.

Té la paraula l'il·lustre diputat Joaquim Puig i Ferrer, del Grup Parlamentari Socialista-Progressistes, per a formular la pregunta al president del Consell.

El senyor Puig i Ferrer:

Moltes gràcies, president.

Senyor Olivas, cada u assumix el cost que pensa que és el millor per als valencians. Vostés han d'assumir el cost d'haver impedit que tinguem una autonomia de primera des del primer moment. Són els culpables que no hàgem sigut autonomia de primera, per culpa seua. (*Aplaudiments des d'un sector de la Cambra*)

Assistim, senyories, al final d'un intent que el seu partit inicià només arribà al Govern: dinamitar la televisió pública valenciana. La confirmació més evident del seu fracàs en la gestió de la televisió és l'anunci de la privatització. Han dilapidat 150.000 milions de pessetes. Han endeutat la televisió per a les pròximes dècades. Han primat el malbaratament, l'amiguisme, la banalització. I ara, despreciant l'acord unànim de aquestes Corts que va fer possible el naixement de la Radiotelevisió Valenciana, ara volen vendre-la, ara volen regalar-la. I jo li pregunte: Per què volen regalar-la? Per què volen regalar la televisió? Per què volen privatitzar-la?

Conte'ns ací, ací, no en encacles, ací, conte'ns quins són els criteris de la privatització, i conte també quins són els beneficis dels valencians en esta operació.

Gràcies.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, senyor Puig.
Senyor president del Consell.

El senyor president del Consell:

Señor presidente.
Señorías.

Señor Puig, realmente usted me hace tres o cuatro preguntas en una, y yo voy a tratar de agrupar la contestación en una única respuesta.

La privatización de la gestión de la Radiotelevisión Valenciana se hace para cumplir el programa electoral con el que nos presentamos a las elecciones de 1999, (*aplaudiments des d'un sector de la Cambra*) que obtuvo, además, un respaldo del 48,60% de los votos emitidos y un total de 1.083.306 votos. Por eso lo hacemos.

El senyor vicepresident primer:

Senyor Puig.

El senyor Puig i Ferrer:

Moltes gràcies, president de les Corts.

Senyor Olivas. Vosté, evidentment, no té resposta. No té resposta ni per a esta qüestió ni per a moltes altres. No té resposta perquè no té autonomia política, perquè la seua capacitat de decisió depén només d'eixe que ha fugit, no de res més, no li permeten fer res més.

Per tant, l'únic que vull dir-li és que vostés han arruïnat la televisió econòmicament i èticament, i ara volen regalar-li-la a algú amb noms i cognoms, que ha estat el cooperador necessari per a la devaluació de la radiotelevisió fins a extrems inimaginables. L'han desafectada de la societat i han generat, des del cinisme, la voladura controlada de tota credibilitat, de tot compromís democràtic que naixia de l'Estatut.

Senyor Olivas, s'atreix vosté a dir-los als valencians qui pagarà els desvaris econòmics?, qui pagarà les seues factures milionàries? Els valencians de les pròximes dècades, els valencians que encara no han nascut, estaran pagant *Tòmbola* i altres subproductes per molts anys, i molts d'eixos programes que vostés han pagat a amics del poder, amics del PP.

Han trencat ara, sense més, el consens, l'acord unànim de creació. I es burlen del Parlament presentant un pressupost de la Generalitat per al 2003 que endeuta en més de 123 milions d'euros més la Televisió Valenciana, 20.000 milions de pessetes, i no diuen encara que van a fer la privatització en el pressupost, una privatització que tenien lligada o ben lligada, almenys, fins a abans d'ahir. Jo no sé si ara la tenen tan ben lligada. En qualsevol cas, està bé que ara que puja ací i explica alguna cosa, i no falte més al respecte de la gent, almenys explique ací com van a aplicar l'esmena que a tota pressa han presentat en el Senat, explique ací com la van a aplicar.

Encara no ha passat per este Ple el dictamen de la Comissió de Noves Formes i ja s'han publicat en tots els mitjans els compromisos, les UTE, etcètera. A vostés no els importa res. En temps de rebaixes polítiques han posat el cartell de "Se vende por liquidación" i han fet de la sanitat, dels serveis públics, de la televisió pública, un espai de negoci, això sí, amb destinatari, amb destinatari clar. Tot el mercat, almenys allò que li pertoca al mercat, això ja és una altra cosa. Quins lliberals, senyories, quins lliberals, capaços de posar i traure directors generals d'empreses privades en funció d'interessos partidaris! Quin espectacle estan donant estos dies! Què diran els francesos!

Vosté, senyor Olivas, és el rostre de la culpabilitat d'una televisió confiscada, privatitzada a trossos, font de finançament dels amics del poder. No se sap què passarà amb els treballadors, perquè mentre insinuen regulacions d'ocupació, s'anuncien oposicions i es contracten interins. Prou de caça de bruixes! Prou de marginació als professionals! Prou de substitució de valors cívics fonamentals!

Senyor Olivas, des de la defensa de l'autogovern, des de la defensa de la democràcia, des de la confiança en els valencians, li dic que esta societat no pot permetre que vostés vagen endavant en allò que estan perpetrant. Volem un nou Canal 9, una televisió fidel als principis fundacionals, una televisió plural, professional, valenciana, de qualitat, al servei de la cultura i de la llengua, del dret a la informació, defensora de la llibertat d'expressió, motor de la indústria audiovisual.